

I november 2015 bestämde sig den svenska regeringen för att göra en rejäl kursändring i migrationspolitiken. Trots att statsministern bara några månader tidigare sagt "mitt Europa bygger inga murar" var det just att bygga murar som gjordes när regeringen införde gränskontroller, skärpte försörjningskraven, tidsbegränsade uppehållstillstånden och begränsade rätten till anhöriginvandring. Från att ha varit ett relativt öppet land lade sig Sverige på EU:s lägstanivå.

Då hette det att förändringarna var tillfälliga. Men fem år senare är de fortfarande kvar och vi kan nu se konsekvenserna. Ett stort antal människor lever i ett limbo eftersom de fått avslag på sin asylansökan men inte kan eller vågar återvända. [En granskning av Röda korset](#) visar att de tillfälliga uppehållstillstånden har lett till en ökad psykisk ohälsa bland flyktingar. Den visar också att begränsningarna i rätten till anhöriginvandring har lett till att många familjer tvingas leva åtskilda under lång tid.

Nu är de här konsekvenserna på väg att bli det nya normala. Av de förändringar som då beskrevs som tillfälliga, för att ge ett "andrum", är många med i Migrationskommittens förslag för den framtida svenska migrationspolitiken som förväntas börja gälla i juli i år. Bland annat föreslår man att tillfälliga uppehållstillstånd även fortsättningsvis ska vara det normala, och att det ska ställas krav på egen försörjning och kunskaper i svenska och samhällskunskap för att en person ska kunna få permanent uppehållstillstånd.

För oss är det här helt oacceptabelt. Vi tror på en värld där alla människor har rätt att röra sig fritt och bosätta sig var de vill. Vi tror inte heller att integrationen i samhället blir bättre av tillfälliga uppehållstillstånd – tvärtom menar vi, precis som många andra organisationer, att motivationen till att lära sig ett nytt språk och lära känna nya personer minskar om man inte vet med säkerhet att man kommer få stanna i mer än några år. Vi anser också att flyktingrätten inte ska begränsas av försörjningskrav. En person förlorar inte sin rätt till skydd bara för att hen har svårt att hitta ett jobb.

I vårt arbete med att ge stöd till papperslösa flyktingar möter vi ofta familjer och individer som har levt många år i Sverige och som talar flytande svenska och som inget annat vill än att få stanna och bygga sig en framtid här. Vi möter personer som har flytt från krig, terrorism, förföljelse och tortyr men som av olika skäl inte blir betrodda av Migrationsverket. Vi möter människor som har lämnat sitt hem och allt de äger för att de trodde att Sverige var ett generöst och öppet land, men som istället har blivit ifrågasatta och avvisade.

UNHCR uppskattar att 80 miljoner människor världen över är på flykt. En majoritet av dessa flyr inom det egna landet eller till ett grannland. [Som exempel kan nämnas](#) att Libanon, som har en befolkning på bara 6 miljoner invånare, under det senaste åren har tagit emot 1,5 miljoner flyktingar från Syrien. Detta trots att landet självt är svårt sargat av mångåriga krig och konflikter. Sverige, som är ett rikt land med gott om plats, har alla förutsättningar i världen att ta emot betydligt fler än vi gör i dag.

Därför uppmanar vi riksdagen och regeringen att skrota Migrationskommitténs förslag och istället lägga förslag som på riktigt gör Sverige till det humanitära föredöme som vi så gärna vill se oss själva som.

Den som flyr har inget val – ingen människa är illegal!

Linnea Ericsson

Ingen människa är illegal Stockholm

Lisa Klein

Ingen människa är illegal Uppsala

Valdemar Möller

Ingen människa är illegal Göteborg

Johan Liljeblad

Ingen människa är illegal Trollhättan/Vänersborg

Matilda Brinck-Larsen

Frivilligorganisationen Agape Göteborg

Lisbeth Pipping

#vistårinteut Göteborg